

[Jørgen Peder Hansen.]

som bekendte vinylhandsker, der i det oprindelige forslag var tænkt tariferet på linje med handsker af skind og kunstlæder. Over for udvalget er der herom rettet henvendelse fra såvel importører og fabrikanter som Danske Husmødres Forbrugerråd.

Resultatet af udvalgets overvejelser er blevet, at der ikke bør finde ændringer sted i tarifieringen af denne vare, hvilket synspunkt er blevet tiltrådt af den højtærede finansminister gennem ændringsforslag nr. 2, der er stillet til lovforslagets § 1, nr. 6.

Ikrafttrædelsestidspunktet, den 1. juni 1964, kan udvalget tiltræde.

Finansministeren (Poul Hansen): Jeg takker udvalget for behandlingen af lovforslaget og for den enstemmige indstilling vedrørende ændringsforslagene og selve lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslagene nr. 1-8, § 1, således ændret, § 2, ændringsforslag nr. 9, § 3, således ændret, og ændringsforslag nr. 10 om indsættelse af en ny paragraf *vedtoges* uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om tillægsbevilling for finansåret fra 1. april 1963 til 31. marts 1964.

(Lovforslaget (nr. 148) findes i tillæg D. sp. 3717, fremsættelsen i tidenden sp. 4796).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Poul Møller: Ordførere i denne sag tager jo ikke ordet. Det er heller ikke som ordfører, jeg tager ordet, men fordi den højtærede finansminister ved fremsættelsen af

dette lovforslag har gjort nogle bemærkninger, der må interessere mig som en af de fire folketingsvalgte statsrevisorer. Den højtærede finansminister udtaler ved fremsættelsen:

„Dog er der på de bidrag til forslaget til tillægsbevillingslov, finansministeriet modtog fra styrelserne, forekommet en del tilfælde af overskridelser, som — omend beløbene var begrænsede — gik ud over, hvad der kunne forventes med en realistisk budgettering på finansloven. Det er for så vidt forståeligt, at dette blev tilfældet.“

Senere hedder det:

„Efter tidligere års bevillingspraksis ville man nok have optaget en væsentlig del af disse overskridelser på forslag til lov om tillægsbevilling og søgt folketingets efterfølgende godkendelse af det skete. Regeringen har imidlertid besluttet at undlade at gøre dette i år.“

Lidt længere henne hedder det:

„Konsekvensen af denne beslutning er, at der på statsregnskabet for 1963-64 kan forventes et noget større antal overskridelser af bevilgede beløb, end det normalt er tilfældet, og for disse overskridelser må der aflægges regnskabsmæssig forklaring til statsrevisorerne.“

Jeg kan ikke opfatte den højtærede finansministers tale og bemærkninger, som jeg her har citeret, på anden måde, end at den højtærede minister indleder en ny praksis, hvad angår tillægsbevillingsloven over for bevillingsmyndighederne, over for finansudvalget og over for de valgte statsrevisorer. Det er sket uden forudgående forhandlinger med bevillingsmyndigheden, med folketingets organer, hvad enten det er bevillingsorganer eller revisionorgan. Hidtil har det været tilfældet, at hvis man laver om på praksis i denne henseende, hvor folketinget jo er ganske suverænt, hvor det ikke drejer sig om administrative spørgsmål, sker det efter forudgående drøftelse af tillægsbevillingslovens principper med finansudvalget og med statsrevisionen. En sådan forhandling har den højtærede finansminister imidlertid ikke taget. Det har han forsømt, og det mener jeg er særdeles betænkeligt.

Jeg vil gerne gøre nogle bemærkninger om hele vor bevillingspraksis og om, hvorvidt det, som finansministeren nu indleder,